

попыта Есеиръ и са научи, че бѣ рѣшено да затрие Мардохей и сичкій родъ Іудейскій, призова Божі та помощъ и отиде при царьтъ за да го моли да неяса истрые народьтъ й; и безъ да обевн тозь часъ работата на царьтъ призова го сама на пирь. (Есфирь. д. е.).

§. 173. Гнусната смъртъ на Амана.

Артаксерксъ дойде на пиршеството съ Амана и са прѣдаде на веселіе, тогази Есеиръ падна на царьтъ на краката да са моли. Той й са обѣща да й испълни желаніето, ако бы даже му поискала тя и половината отъ царството му. Тогази Есеиръ му рече: „За моето спасеніе и за спасеніето на народьтъ си са моля на тебе, о царю, защото Аманъ, лукавый този врагъ и гонитель устрои да на погуби синца ны.“ — Отъ тѣзи думы като са смути Артаксерксъ и като чу, че Аманъ былъ приготвилъ за Мардохея кръсть, заповѣда да приковжтъ сжщій Амана на кръсть. (Есфирь. г. з.).

§. 174. Киръ царъ Персидскій, като прѣвзе Вавилонъ, освободява Іудеитѣ.

Вавилонското плѣненіе са продължи седемьдесеть години, и то бѣ прѣдрѣчено отъ Бога. Подиръ туй Киръ Персидскій царъ, като побѣди Вавилонскій царъ, даде изволеніе на Іудеитѣ да са върнжтъ въ отечеството си, и да подновжтъ храмьтъ. Той заповѣда още да имъ са даджтъ свещеннытѣ ссждове, които бѣ зель Навуходоносоръ. И тѣй Іудеитѣ подъ прѣдводителството на Зоровавеля, върнхх са въ Іерусалимъ и положихх първытѣ основанія на вторый си храмъ. Но строеніето са прѣкъснх по безпокойствія